

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Θέκλα Σκαρσέλλα

Μελβούρνη 2017

Γεια σας είμαι ο πρίγκιπας που λίγα χρόνια πριν σας είπα τα βάσανα της γέννησής μου, πόσο ήθελα ν' αφήσω το σκοτάδι και να έρθω στο φως.

Ήρθα με χαρές και βιολιά μια και ήμουνα αγόρι που σημαίνει η υπερδύναμη ανθρώπινη ύπαρξη. Η μάνα μου με έβαζε στο αμάξι μ'έδενε σε μια θέση για σιγουρία για να μη με χάσει κι ύστερα γυρίζαμε στα μαγαζιά, στα αξιοθέατα, στις θάλασσες, σε παιδικά πάρτυ, σε γάμους και κείνο που μου άρεσε πιο πολύ ήταν το μεγάλο μαγαζί με τα παιχνίδια. Όπου πηγαίναμε και είχε ανθρώπους μελετούσα τη συμπεριφορά τους. Άλλοι μιλούσανε δυνατά, άλλοι γελούσανε, παιδιά κλαίγανε, άλλοι ήταν ήσυχoi κι άλλοι μοναχοί χωρίς κανέναν δίπλα τους. Άλλοι άσπροι, άλλοι μαύροι, καστανοί, κόκκινοι, κίτρινοι, ξανθοί και βάλε. Από τότε άρχισα να σκέφτομαι ποιος μας κατασκευάζει; Αυτό το ερωτηματικό είχε χωθεί στο μυαλό μου και πολλές φορές είχα τέτοια αφηρημάδα που η μάνα μου ήθελε να με δει γιατρός.

Ένα βράδυ καθώς πήγα για ύπνο και οι σκέψεις μου με είχαν κουράσει, πάνω από το προσκεφάλι μου βλέπω τρία παιδιά να με κοιτάνε ακίνητα. Φοβήθηκα, έβαλα τις φωνές κι έτρεξα στην κρεβατοκάμαρα των γονιών μου και μπήκα τρέμοντας ανάμεσά τους. Τι έχεις πρίγκιπά μου; Είδες κακό όνειρο; Με ρώταγε η μάνα μου και με αγκάλιασε. Δεν της απάντησα παρά σκέπασα το πρόσωπό μου με την κουβέρτα. Μόλις με πήρε ο ύπνος πάλι μπροστά μου τα τρία παιδιά, αυτή τη φορά όμως μου χαμογελούσανε. Η αλήθεια στρίφτηκε λίγο αλλά ήμουνα ανάμεσα στους γονείς μου.

«Μη φοβάσαι πρίγκιπα δεν ήρθαμε για να σε τρομάξουμε, ήρθαμε για να σου λύσουμε την απορία που έχεις, πως γίνονται και από που προέρχονται οι άνθρωποι.Θα σε πάρουμε απόψε μια βόλτα να σου δείξουμε που μένουμε και κει θα μάθεις πολλά.»

«Εγώ κοιμάμαι, φοράω πυζάμες πως θα έρθω άντυτος; και άμα το πάρει χαμπάρι η μάνα μου τότε τι γίνεται;»

«Μη στενοχωριέσαι δεν χρειάζεσαι ρούχα εκεί πάνω, άλλωστε οι πυζάμες σου είναι υπέροχες και η μητέρα σου δεν θα πάρει χαμπάρι πως έφυγες.» «Τέλος πάντων θα δω πως θα το σκάσω από δω», σκέφτηκα.

«Δώσε μας το χέρι σου και μην τρέμεις θα δεις τι όμορφη θα είναι η διαδρομή μας, ούτε που θα το καταλάβεις. Μου πήρανε που λέτε το χέρι κι άρχισα να πετώ προς τα επάνω. Για μια στιγμή κοίταξα να δω τους γονείς μου μήπως είχαν ξυπνήσει και με ψαχνουν, αλλά αυτό που έβλεπα ήταν το εξωτερικό του σπιτιού μου, που απομακρυνότανε όσο πετούσαμε πιο ψηλά και στο τέλος δεν έβλεπα τίποτε. Τρόμαξα και κοίταξα τα παιδιά που με είχαν πιάσει από το χέρι.

Όσο πιο ψηλά ανεβαίναμε τόσο πιο φωτεινά ήταν τ'αστέρια. Ήταν πράγματι σαν τα καντηλάκια που τρεμοσβύνουν στην εκκλησία και προσκυνούν τον Θεό. Όλα ήταν φωτεινά και σιωπηλά και μεις πετούσαμε ακόμα. Σε μια στιγμή μια γλυκιά μουσική χάιδεψαν τ'αυτιά μου.Οι μουσικές νότες πλημμύριζαν όλο το σύμπαν.

♪ «Πάντα ψηλά σαν κοιτάζεις,
μες στο σκοτάδι θα δεις
ένα ωραίο αστεράκι να σε οδηγεί.
Θε να σου δείξει το δρόμο
στο Νότο και στο Βορρά
και άμα το δεις μη φοβάσαι

όλα θα πάνε καλά.» γιόλα ριο, γιόλα ριό, γιόλα ριοοοοό ♪♪♪

Πως αισθάνεσαι Πρίγκιπα, φοβάσαι; Τους κοίταξα και χαμογέλασα . όσο ανεβαίναμε έβλεπα τ'αστέρια να μεγαλώνουν και να είναι πιο φωτεινά , και χρωματιστά , χρώματα σαν το ουράνιο τόξο. Το παράξενο ανάμεσα στον τόσο φανταστικό φωτισμό έβλεπες και μαύρες τρύπες. Για μια στιγμή ένα ωραίο αστέρι το ρούφηξε η τρύπα. Αχ, ξεφώνησα, το καημένο!

«Αυτά τ'αστέρια που βλέπεις είναι οι ψυχές των ανθρώπων που έρχονται από την γη όταν εκπληρώσουν την γήινη ζωή τους και περιμένουν να ξανά γεννηθούν. Αυτό το αστέρι που το ρούφηξε η μαύρη τρύπα, εκεί μέσα πρώτα θα γίνει μια μάζα, ύστερα θα χωριστεί σε δύο αντίθετες και θα περιμένουν μόλις θα είναι έτοιμες να τις στείλουν στη γη και κει να ξανά γεννηθούν.

«Και, πως θα γίνει αυτό; Ρώτησα.

Πρώτα θα διαλέξουν το ζευγάρι κι ύστερα θα γίνουν χρυσή σκόνη και καθώς θα κατεβαίνουν θ'αλλάζουν χρώμα. Όταν κοιμούνται τα ζευγάρια αυτή η σκόνη θα μπει από τον αναπνευστικό τους σωλήνα που αρχίζει από τη μύτη και θα εισχωρήσει στα γεννητικά τους όργανα. Όταν είναι έτοιμα εισχωρούν στην εξαίσια μηχανή, στο εργοστάσιο το σκοτεινό όπου γίνεται η επεξεργασία της μάζας. Είναι το πιο εκπληκτικό θαύμα στον κόσμο που δεν μπορούν να το εξηγήσουν οι άνθρωποι. Αυτό το εργοστάσιο το έχουν μόνο τα θηλυκά γένη. Αυτή που δίνει ζωή σ'αυτήν την μάζα είναι η Μάνα. Αυτή διάλεξε κι ευλόγησε ο Θεός να δίνει ζωή στα πλάσματά του. Η επεργασία γίνεται στο σκοτεινό θάλαμο της μητέρας. Μόλις πάρει την ανθρώπινη μορφή ξέρει το ίδιο πότε θα βγει στο φως. Η μητέρα θα αναλάβει τη διατροφή του και το μεγάλωμά του.

Όταν μεγαλώσει αυτός ο άνθρωπος είτε είναι άντρας είτε γυναίκα ανάλογα το περιβάλλον τους είναι και ο χαρακτήρας του. Από εδώ ψηλά που είμαστε ελέγχουμε το τι γίνεται στη γη γιατί το κάθε τι που συμβαίνει εξυπηρετεί κάποιον σκοπό.

Εσύ όταν θα μεγαλώσεις θα γίνεις μεγάλος επιστήμονας. Θα γράψεις βιβλία και θα τους μάθεις πως γενιέται ο άνθρωπος, γιατί ακόμα ψάχνουν για την αρχή της δημιουργίας. Ο σκοπός της ζωής σου θα είναι να ερευνάς, να γράφεις να είσαι χαρούμενος και να κάνεις το καλό στους άλλους. Στη ζωή σου θα βρεθείς στα σκοτεινά και στα φωτεινά, αλλά να μη φοβάσαι, να έχεις θάρρος, γιατί κανένας άνθρωπος δεν είναι μόνος του, έχει δίπλα του και βοηθό και ας μην το βλέπει. Εκείνη τη στιγμή φτάσαμε σ'ένα κήπο απίστευτα ωραίος, δέντρα και λουλούδια ανθισμένα φάνταζαν ζωντανά.

Πάνω στ'ανθισμένα δέντρα διάφορα πουλιά τιτίβιζαν και μεγάλες μέλισσες πετούσαν γύρω από τα λουλούδια. Ένα πλούσιο φως αγκάλιαζε τα πάντα. Το φως ερχόταν από ένα ύψωμα όπου βρισκόταν ένα παλάτι σαν τα παραμύθια. Ήθελα να πάω σ'αυτό το παλάτι αλλά τα παιδιά μου είπαν να γυρίσω στο κρεβάτι μου και ότι η μάνα μου είχε ένα όμορφο κοριτσάκι μια αδελφούλα για σένα και να θυμάσαι, όταν ο άνθρωπος καταλάβει την αξία της ύπαρξής του θα επέλθει η Ειρήνη και η Αγάπη στον κόσμο.

Όπως κατάλαβες οι άνθρωποι είναι εξωγήινοι που ο δημιουργός τους τους στέλνει στη γη. Υπάρχουν και άλλα μέρη μακρινά που οι άνθρωποι το γνωρίζουν αλλά δεν μπορούν να έρθουν σ'επαφή.

Ήθελα να ρωτήσω πως θα γυρίσω πίσω μόνος μου, αλλά αισθάνθηκα το φιλή από τη μάνα μου, άνοιξα τα μάτια μου και της χαίδεψα το μαγικό της εργαστήριο. Η μάνα μου παραξενεύτηκε και με κοίταξε.

«Να προσέχεις την αδελφούλα μου της είπα και σηκώθηκα.

Τώρα ήξερα πως είχα αδελφούλα που έκανε το μακρινό ταξίδι για να εγκατασταθεί στο υπερμαγικό εργαστήριο της μητέρας, ώσπου το φως θα την καλέσει και θα πάρει τη θέση της κοντά μας. Θα γίνεις μεγάλος επιστήμονας βούιζαν τα λόγια των τριών παιδιών που δεν τα ξαναείδα.

Ίσως να είναι κοντά μου, ποιος ξέρει. Εν τω μεταξύ ο άνθρωπος άσχετα ηλικίας, πεθαίνει, δεν χάνεται όμως γιατί η ψυχή του θα ξαναπάει σ'ένα σκοτεινό χώρο κι από κει θα βγει ξανά στο φως.

Ήρθε η ώρα που είχα και την αδελφούλα μου και δεν αισθανόμουνα μόνος.

Την αγαπώ πολύ. Ξέρω ότι κι αυτή είναι η αυριανή υπερδυναμική μηχανή που παράγει ανθρώπους.

Χαίρομαι κι ευχαριστώ αυτά τα παιδιά όπου και νάναι γιατί μου έδειξαν σε χρόνο μηδέν την προετοιμασία της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ποτέ δεν είπα τις σκέψεις μου και το όνειρό μου σε κανέναν. Η μάνα μου είχε καταλάβει ότι είχα κλίσει προς τα φυσικά φαινόμενα. Μου άρεσε να αντικρίζω το φεγγάρι και να σκέφτομαι ότι κι εγώ θα ήθελα να πάω εκεί. Μου είχε αγοράσει κι ένα τηλεσκόπιο. Κοίταζα τ'άστρα και προσπαθούσα να δω τα τρία παιδιά, αλλά μια φωνή μέσα μου μου έλεγε 'είμαστε μαζί σου, προχώρα. Όταν έχω διακοπές από το σχολείο η μάνα μου με παίρνει στα διάφορα μουσεία να βλέπω τηλεσκόπια, πλανήτες. Ένα ξέρω ότι η δική μας γενεά θα δει πολλά παράξενα και ανεξήγητα πράγματα γι αυτό κι εγώ αποφάσισα να είμαι καλός μαθητής. Είχα κλείσει στη φυσική, στα μαθηματικά την Γεωμετρί και το όνειρό μου ήταν μια μέρα να γίνω αστροναύτης και να πάω στον δεύτερο ουρανό εκεί που γίνεται όλη η προετοιμασία της ανθρώπινης ύπαρξης και να παρουσιάσω την εργασία μου γράφοντας βιβλία με πολλές αποδείξεις, να γνωρίσει ο κόσμος ότι η ζωή μας ανακυκλώνετε. Μπορεί να πεθαίνουμε και να μπαίνουμε σε σκοτεινό μέρος, πάμε στο φως γινόμαστε αστέρια ξανά μπαίνουμε στο σκοτάδι και βγαίνουμε στο φως. Επειδή είναι ανεξήγητο γεγονός το λέμε θαύμα.

Προς το παρόν σέβομαι πρώτα απ'όλα τη μητέρα μου και κάθε μητέρα που ο σκοπός της δημιουργίας της εδώ στη γη είναι να γεμίζει τη γη με ανθρώπους. Η αποστολή της είναι η πιο περίπλοκη και μεγαλειώδεις. Κάθε ανώτερο πλάσμα ο κακός άνθρωπος το υποβιβάζει άσχετα αν κι αυτό το γέννησε μια μάνα.

Μάνα αγάπη, Μάνα γιατρός, Μάνα δασκάλα, Μάνα δικηγόρος ..

Μάνα κράζει το παιδάκι, μάνα νιος και μάνα γέρος

Μάνα ακούς σε κάθε μέρος αχ, τι όνομα γλυκό.. διαλαλεί ο ποιητής

Θέκλα Σκαρσέλλα

Μελβούρνη 2017